

[Knud Hansen.]

Det faktiske Forhold er det, at hvis f. Eks. en Tjenestekarl bliver jaget fra sin Plads, og han staar uden Midler til at betale en Sagfører, er han ikke i Stand til at faa sin Sag ført, for saa er der ingen Sagfører, der vil tage en saadan Sag. Jeg har flere Gange staaet overfor det Tilfælde, at en Mand er kommet op paa vort Kontor og har søgt Vejledning, vi har saa henvist ham til at gaa til en Sagfører for at faa Sagen ført, og saa er der blevet ringet op af den paagældende Sagfører, som har sagt: Ja, vil De garantere os 100 Kr., skal vi tage os af Sagen. I adskillige Tilfælde, hvor vi har ment, at Sagen laa saaledes, at der var al Sandsynlighed for, at den kunde vindes, er vi gaaet med til at garantere Sagføreren. Men hvis den paagældende ikke kunde faa en saadan Garanti, vilde han jo ikke kunne faa sin Sag ført, og han vilde være nødsaget til at lade den falde, selv om han havde den mest soleklare Ret.

Nu er der ved de Ændringer, som den højtærede Minister har foreslaaet, og som jeg gerne vil takke ham for, givet en Mulighed for, at saadanne Sager, Tyendesager, kan blive ordnet ved Henvendelse paa Dommerkontoret, at Stævninger kan blive skrevet o. s. v., og at det, der skal foretages, kan ordnes med Bistand fra Dommerkontoret for en meget billig Betaling. Der er ogsaa Mulighed for, at man i mindre Retsstridigheder vil kunne faa den juridiske Hjælp paa Dommerkontoret, ligeledes med Hensyn til mindre Veksler og den Slags Ting.

Det er Ændringer, som er indkommet, siden Folketinget sidst beskæftigede sig med Lovforslaget, og jeg anser det for en Forbedring. Jeg har i det Udvalg, der tidligere har beskæftiget sig med denne Sag her i Tinget, netop rejst disse Spørgsmaal og søgt at faa saadanne Bestemmelser ind i Loven, at man kunde faa den Slags mindre Sager behandlet ved Domstolene for en mindre Betaling. Det har man jo kunnet nede i Tyskland gennem en lang Aarrække; dér har man i saadanne Smaasager kunnet henvende sig paa Dommerkontoret og faa den Retshjælp, man havde Brug for, og faa Sagerne forholdsvis hurtigt afgjort. Det er det, der nu vil kunne ske her i Fremtiden, og jeg hilser derfor dette Lovforslag med Glæde.

Forholdet er jo det nu, at vi har Lovforslaget i en saadan Affattelse fra Lands-tinget, at vi kan vedtage det her, og det kan blive til Lov. Vi har ganske vist hørt

det blive sagt, at Lovforslaget skal blot vedtages nu, men Loven kan ikke føres ud i Praksis, forinden den bliver ændret. Jeg er ikke Jurist, men jeg tror ikke, at den Paastand er rigtig. Jeg har ogsaa hørt det ærede Medlem Hr. Pürschel sige, at dette er et yderst slet Lovforslag. Men fordi det ærede Medlem siger, det er et slet Lovforslag, behøver det ikke at være det; det kan meget vel være saaledes, at naar det ærede Medlem gaar imod, kan det være et Bevis for, at det er et særdeles godt Lovforslag, saa denne stærke Udtalelse af det ærede Medlem skræmmer mig ikke. Og hvad angaar den Ængstelse, som det ærede Medlem Hr. Elmquist nærede, at Dommerne skulde komme i slet Omdømme, naar de skal til at dømme i deres egne Sager, da tror jeg ikke paa det.

For øvrigt vilde de ærede Medlemmer Hr. Elmquist og Hr. Pürschel aabenbart slet ikke have noget imod, at den Ordning, vi nu har, fik Lov til at fortsættes — denne Ordning, hvorunder en hel Mængde Forretninger udføres af Fuldmægtigene paa Kontorerne —, naar de ærede Medlemmer blot ikke fik dette Lovforslag vedtaget.

Naar man taler om, at det er uheldigt, at Dommerne, om jeg saa maa sige, skal dømme i Sager, som deres Fuldmægtige har haft med at gøre, vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at Forholdet nu til Dags fremdeles er dette, at naar en sølle Synder, som har begaaet en eller anden Lovovertrædelse, skal have sine Forhold undersøgt, da er det Dommeren, der sidder som Forbørsdommer og afhører den paagældende, og efter at have foretaget alle Afhøringer og dannet sig en Mening om hele Sagen er han den, der dømmer i Sagen. Dette er Forholdet ved de allerfleste af vore Retskontorer; jeg tror, der er ganske enkelte Dommere, der ikke bruger denne Praksis, men lader Politimesteren foretage Afhøringerne, men det almindeligste er, at det er Dommeren, der gør det.

Jeg hilser, som sagt, dette Lovforslag med Glæde, og jeg anbefaler at stemme imod det Ændringsforslag, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Pürschel om, at Lovens § 4 skal udgaa.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal tillade mig at svare ganske kort paa de Indvendinger, der er blevet gjort mod Lovforslaget og den Maade, hvorpaa det er blevet behandlet.

Naar det ærede Medlem Hr. Elmquist,